

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iudicij vniuersitatis Et Cleri Coloniensis, aduersus
calumnias Philippi Melanthonis, Martini Buceri,
Oldendorpij, & eorum asseclarum, defensio**

Billick, Eberhard

Parisiis, 1545

Odium & contemptum Dei, irasci item iudiciis Dei, aut indignari, & similes
paßiones non esse originalia peccata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29474

timuisse eius offensionē, veneracioni quoq; & cultui eius
(quæ certè amorē in Deū testatur) dedisse operam. Sed &
primitias naturae instinctu obtulisse & sacrificia. Si hęc ha-
buit Adā, quomodo potuit cōtrariū eorū in naturā nostrā
deriuare? Habuit notitiā Dei, & dicunt transfusisse in nos
Dei ignorantia, habebat metū, & dicunt metus priuationē
in posteritatē traieciſſe, quæ tā absurdā sunt, vt putem non
digna quæ longius persequar. Forsan quærat inepitus ali-
quis, yrū ergo notitiā quam habuit Adam in posteritatem
transfudita? Respōdeo, neque notitiā neque ignoratiā. No-
titia enim Dei donum est, & illuminatio de cōelo, non de
carne veniens. Ignorantia verò vitiū est, non parvulorum,
sed adulorum: idēmque de vacantia metus & amoris Dei
censendum, quę sunt in adultis damnableia criminā, cum à
parvulis nō desideretur aut exigatur metus yllus aut amor
Dei. Id quod postea latius explicabimus. Nascimur nudi,
sine omnibus actibus & notitiis. Deut. 1. Filij vestri qui ho-
die boni & mali ignorantia distantiā, ipſi ingredientur &c. Apostolus ad Rom. 9. de Iacob & Esau, cu nondū aut boni
aliquid egissent aut mali &c. Nec constat originale pecca-
tum nostris vel operibus vel notitiis, nec item potentissā
Deo creatis, alioqui deriuatum in nos non esset, sed noui-
ter creatum. Quanquam fatendum nobis est, quod potētia
bonas grauiter corruperit, vt ridicula sit aduersarij af-
sertio, quę de peccato originali ita cōstituit, ac si recēna-
ti parvuli, statim sicut in intellectu erroribus pleni, habeat
quę iam & notitiās in mente, & concupiscentias in volun-
tate sicut adulti. Et forsan altercantur de peccato originali
pendum intellectu.

*Odium & contemptum Dei, irasci item iudicūs Dei, aut in-
dignari, & similes passiones non esse ori-
ginalia peccata.*

Si non præter omnem probabilem rationem, nō pre-
ter verbum Dei, non denique præter bonorum o-
mnium experientiam statuerent aduersarij, odium
& contemptum Dei, irasci item & indignari deo, &
id genus alia multa, esse peccata originalia, aut si vel so-
phisticam aliquam haberent eius rationem, esset forsan
quo errores hos tantos palliare, esset cur non gratis errare
yidei

videri possent, esset quoque, quod nos vel iusta ratione vel impugnare, vel vero sensu explicare possemus: Nunc vero qua venia digni erunt, qui tam fœdos errores nulla ratione freti, vltro parturiunt? Quis ludat hic operam? Quis tempus profliget, vbi non auditur nouæ doctrinæ probabilis vlla ratio, nisi forte velint suam nobis authoritatem sufficere? Certè Philippus in Apologia hoc ipsum non semel sibi arrogat, vt quando sua authoritate reicit quod dicit Theologi, & omnes eruditiorū scholæ, nos propter passiones nec bonos esse nec malos, nec item laudari nec vituperari. Et quando eodem loco, censorio more pronuntiat. Nihilo prudentius assunt Theologi & alias sententias, natum non esse malam, id in loco dictū non reprehendimus, sed non nullū detorquetur ad extenuandum peccatum originis, &c. Proh magnificam censuram, quasi ad hanc rem naturæ conditio, quam Deus creauit botiam, nihil conferat. Scilicet M. Philippus & M. Bucerus dixerunt, Ergo est. Ad hanc consequentiam si mihi sit respondendum, equidem ita concludero, & multo rectius: Philippus & Bucerus dixerunt, ergo insaniunt. Cætera enim quæ de experientia & definitione male depravata ad efficiendum ista inducunt, iam abundè sunt diluta, nec video ullum ipsis vltra hec restare argumentū. Quinetiam (vti de ignorantia dictum est nobis) infra Bucero respondebimus plura.

Proinde in p̄fētis sufficerit nobis pro horū confutatione semel ostendisse vnicum tantum esse peccatum originis, hæc autem sunt multa. Itemq; nullū actuale esse originale, quod originalia in nos deriuentur, actus autem cum motione simul euangelentes ac pereuntes, deriuari in alios, sit impossibile. At ifsi sunt actus seu metus quidā, itasci, indignari, odio haberi. Sed neque passiones, quas dens utilissimas corporibꝫ humanis inseuit, quibus & bene & male vtī possumus, sunt natura vel absque vsu malo, peccata. Sunt quidē de prauate per originale peccatum, vt legi mentis quemadmodū & concupiscentia non statim pareant, sed tamen absq; vsu, sunt otiosa. Odium in se consideratū, nō magis peccatum est, quā in se consideratus amor, nec ira magis quam placabilis: nam sicut amare virtutem bonū, est & virtus malū, ita virtutes edisse malū est, odiſſe

E iiij autem

*Passiones
animorū
non sunt
peccata.*

autem vitia bonum. Sic de incertore & gaudio, contemptu & obseruantia, in quibus nullū aliud est peccatum quam abusus malus. At abusus omnis actio seu motio quedam est, vt manifestum sit, hæc aut non esse peccata, aut actus, lia esse: qualia sunt & reliqua quæ origini ascribunt, n̄ tremete quod impij meliore fortuna vtuntur quam boni, incitari libidine, cupiditate gloriae &c. Eadem opera poterat adnumerare, quicquid actualium vitiorum destina-
to animo peragit, & id ipsum de his dicere quod de illis, nempe hæc agnoscunt in se pīj homines. Sed ego (dum viuam) misericordem Deum toto corde precabor, ne me finat eo prolabi, vt sentiam tot tamque impias in me mo-
tiones quam isti piis affingunt, nolim enim in numero
piorum illorum recenser. Etsi autem sciam naturam bo-
nam non posse neque optimum odiisse Deum, neque ma-
ximum contempnisse, fateor tamen voluntatem malā hoc
posse, quod fecerit diabolus, vbi spiritu correpta immu-
ndo fuerit à Deo auersa, vt credam Philippum, Bucerum,
& complices eorum (si huius criminis vel modicum sen-
sum habent) esse impuros, & dæmonio quopiam haud
dubium possessos. Si vero nullum eius habent sensum, cur
faciunt hereditarium & originalem morbum? præfertim
cum originalis morbus etiam secundum propriam peccati-
rationem, sit omnibus hominibus per ipsos perpetuus.
Aut cessent igitur hæc appellare originalia, aut fateantur
se perpetuo Dei odio diabolo simillimos.

Solum inobedientie peccatum est originale.
Tandem igitur quodnam est unicum illud originis
peccatum, quod deriuatur ab uno in omnes, si non est
ignorantia Dei, neque dubitatio, neq; incredulitas, neque
diffidentia, neque contemptus, neque odium Dei, neque
item irasci, aut fremere, aut indignari contra deum, neque
amare carnalia, neque incitari ira, libidine, cupiditate glo-
riæ, neq; aliquid illorum, que vel Bucero contra Colonienses, vel Philippo in Apologia originalia censentur?
Quæ species in tam lato peccatorum genere est origi-
nalis? Quæ, nisi inobedientia? Hæc in primo homine cepit,
& secundū remanentem post actum culpam, trāsfit in om-

nem